

« zurück blättern vor »

WERBEL subst. m., ab 1775. **1)** ‘Trommelwirbel’ – ‘dźwięk wybijany na bębnie szybkimi uderzeniami na przemian obiema pałeczkami’: 1765–1784 Mon. 65 301, L *Żeby trochę i w bęben choć werbel ieden zastukano*. o 1862 Rul.Wspom. 179, DOR *Za pokazaniem się marszałka trybunału uderzono trzy werble w bębny, za ukazaniem się deputatów jeden werbel i broń sprezentowano*. o †1925 Żer., SW *Z łoskotem runął W[erbel] doboszów*. o 1953 Brand M.Wypr. 91, DOR *Szesnastu małych doboszów wybijało uroczysty takt werbla*. o 1958 Kuchar.Deresz 31, DOR *Nad łąkami szukając miejsc na gniazda (...) śmigaly niestrudzonym lotem bekasy, bębniąc w powietrzu aż do późnego rana swój wiosenny werbel miłosny*. – L, SWIL, SW (muz.), DOR. **2)** ‘eiserne Stange an einer Kette, an der man leere Fässer aufhängt’ – ‘żelazny pręt na łańcuchu, na którym zawiesza się puste beczki’: SW (piw.). **3)** ‘Trommel mit Schnarrsaiten an der Unterseite’ – ‘bęben mający od spodu rezonujące struny’: 1948 Sow.A.Ścieg. 173, DOR *Gdy uderzono w werble, od strony ratusza ukazali się trzej skazańcy*. o 1951 Słonim.Poezje 284, DOR *Bijcie, werble, płaczcie, dzwony kościołów!* – SW (muz.), DOR. ◇ **Etym:** nhd. *Wirbel* subst. m., ‘drehende Bewegung von Trommelstöcken auf einem Schlaginstrument’, GRI, nur für Inh. 1. ◇ **Der:** *werblować* v. imp., ‘einen Trommelwirbel schlagen’, 1896 SRG 267, DOR, zuerst geb. DOR, nur für Inh. 1; *werblik* subst. m., ‘ein Kartenspiel’, vor 1919 SW, zuerst geb. SW; *werblowy* adj., [hapax] 1934 Wroń.Pam. 133, DOR, zuerst geb. DOR, nur für Inh. 1; *werblista* subst. f., ‘Trommler’, zuerst geb. DOR, nur für Inh. 1. ❖ Die Herkunft von Inhalt 2 ist unklar, vielleicht handelt es sich um eine Metapher.

« zurück blättern vor »